

I. A kifogás tárgyában meghozott döntésnek ki kell terjedni az eljárásban érvényesített valamennyi kérelemre.

II. Téves jogi álláspontot foglalt el az elsőfokú bíróság, amikor a közigazgatási jogviszonyra figyelemmel az adó- és járulékfizetési kötelezettség elmulasztása miatt előterjesztett hitelezői kifogás tárgyában hatáskör hiányában nem hozott érdemi határozatot.

Győri Ítélőtábla Fpkhf.II.25.130/2006/2.

Alkalmazott jogszabályok : Pp.213.§. (1) bekezdése, Cstv.51.§. (3) bekezdése, Art. 37.§-ának (1) bekezdése, Cstv.38.§. (3) bekezdése, 58.§. (1) bekezdése és 57.§. (1) bekezdés a/ és c/ pontja

A hitelező kifogásában a felszámoló több intézkedését sérelmezte az alábbiak szerint:

1./ Kifogásolta, hogy a felszámoló az egyetlen tanácskozásról készült jegyzőkönyvet külön kérés ellenére részére nem küldte meg.

2./ A felszámoló az adós vagyontárgyainak értékesítését a Cstv.49.§. (2) bekezdésében foglalt előírástól eltérően késve, 120 napon túl kezdte meg.

3/a. Az adós tulajdonát képező 7871/1, a 7858 és a 7933/2 számú ingatlanok 2000. július 1-én 980 millió forint + áfa, 2001. január 25-én 700 millió forint + áfa, 2001. április 26-án 300 millió forint + áfa áron kerültek meghirdetésre, ténylegesen 150 millió forint + áfa áron kerültek értékesítésre. A hitelező sérelmezte, hogy a felszámoló külön kérésre sem adta írásbeli indokolását annak, hogy az ingatlanok értékesítése során miért alkalmazott nagymértékű árcsökkenést.

3/b. A felszámoló az adós tulajdonát képező 7857/1, 7856 és 7844/1 hrsz-ú ingatlanokat a felszámoló nyilvános pályázat útján 2000. június 1-én hirdette meg értékesítésre. Az eredménytelen pályáztatást követően az ingatlanok ismételt meghirdetésére csak 2001. május 10-én került sor. A felszámoló a hitelező kifejezett kérése ellenére nem indokolta, hogy az ingatlanok újabb meghirdetésére miért majdnem egy év elteltével került sor.

4./ A felszámoló a Cstv.49/A.§. 3.pontjában foglalt kötelezettségének nem tett eleget, mert az adós vagyontárgyainak értékesítéséről a közjegyző által elkészített jegyzőkönyvek megtekintését a hitelező részére többszöri írásbeli és szóbeli felkérés ellenére nem biztosította.

5./ A 2002. március 7-én a felszámoló részére átadásra került jegyzőkönyv 87.469.406.Ft felszámolás alatt keletkezett, esedékességkor meg nem fizetett adóhátralékot mutatott ki. A jegyzőkönyvben az is rögzítésre került, hogy az adós számlavezető pénzügyintézetnél vezetett bankszámlájának 2002. március 7-i egyenlege 71.742.000.Ft. Annak ellenére, hogy a Cstv.58.§. (1) bekezdése alapján az 57.§. (1) bekezdésének a/ és c/ pontjában felsorolt követeléseket esedékességükkor kell a felszámolónak kiegyenlíteni, a felszámoló a már lejárt esedékességű adótartozást nem egyenlítette ki.

Az elsőfokú bíróság a hitelező által előterjesztett kifogás tárgyában nem döntött, hanem a felszámoló által 2001. március 23. napján előterjesztett, majd 2002. november 28. napján pontosított közbenső mérleget 147. sorszám alatt hozott végzésével 2000. július 11. fordulónappal jóváhagyta. A közbenső mérleget jóváhagyó végzés ellen az APEH Megyei Igazgatósága fellebbezett annak hatályon kívül helyezése érdekében. A fellebbezés folytán eljáró Győri Ítéltábla Fpkf.II.25.062/2005/2. számú határozatában az elsőfokú végzést hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasította. Határozatában felhívta az elsőfokú bíróság figyelmét, hogy a többször módosított Cstv. 50.§. (5) bekezdéséből következően a közbenső mérleggel szemben kifogás benyújtásának nincs helye. A bíróságnak ezért vizsgálnia kell, hogy a hitelező közbenső mérlegre tett beadványa kifejezetten a közbenső mérleggel kapcsolatban került-e előterjesztésre, vagy az független a közbenső mérlegtől. Abban az esetben, ha a közbenső mérlegre tett „észrevételben” került előterjesztésre a kifogás, amely a felszámoló jogszabálysértő rendelkezése ellen irányul, azt el kell különíteni és külön határozattal kell elbírálni (módosított Cstv.51.§. (1) bekezdés).

Az elsőfokú bíróság 2005. július 28. napján előterjesztett kifogással kapcsolatban felhívta a hitelezőt annak pontosítása érdekében, hogy korábbi kifogását fenntartja-e, illetőleg azt módosítja-e.

A hitelező a bíróság felhívására bejelentette, hogy kifogását változatlanul fenntartja, az adótartozás összegét pontosította.

Az elsőfokú bíróság végzésével a kifogást elutasította. Az adósfizetési kötelezettség elmulasztása miatt előterjesztett hitelezői kifogással kapcsolatban határozatában rámutatott, hogy a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága iránymutatása szerint nem tartozik a polgári bíróság hatáskörébe annak elbírálása, hogy valakinek az adósfizetési kötelezettsége fennáll-e. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felszámolást lefolytató bíróság az adós gazdálkodó szervezet adósfizetési kötelezettségének elmulasztását nem állapíthatja meg. A közigazgatási jogviszonyra figyelemmel az adós gazdálkodó szervezet részéről a kifogás szerint fennálló adóhiány, adó- és járulékfizetési kötelezettség befizetésének elmulasztása tárgyában nem jogosult eljárni, ezért az erre irányuló kifogást a Cstv.51.§. (3) bekezdése alapján elutasította.

Az elsőfokú végzés ellen annak hatályon kívül helyezése érdekében a hitelező fellebbezett. Fellebbezésében sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a kifogás egészéről nem döntött. Az elbírált kifogás tárgyában a tényeket helytelenül értékelte és helytelen jogi következtetésre jutott, amikor a közigazgatási jogviszonyra figyelemmel úgy ítélte meg, hogy a kifogás tárgyában nem jogosult eljárni.

Fellebbezésében előadta, hogy az adós gazdálkodó szervezet 87.469.406.Ft adótartozása (jelenleg 93.715.881.Ft) a felszámolás során folytatott tevékenységből, a munkabérekkel összefüggő közterhekből és a vagyonértékesítésből keletkezett és a

felszámoló által bevallott, de meg nem fizetett adótartozásokból áll össze. Kifogásában azt kérte az elsőfokú bíróságtól, hogy „kényszerítse” a felszámolót a bizonyítottan rendelkezésre álló pénzeszközökből a felszámolás alatti adótartozás kifizetésére. A konkrét esetben nincs közigazgatási jogviszony, és a hitelező a többi a/ kategóriás hitelezővel azonos módon csak a felszámolási eljárásban és a felszámolási bíróságtól kérheti a felszámoló feladatának, jelen esetben az adótartozás megfizetésének a kikényszerítését, mivel a felszámoló jogszabályba foglalt kötelezettségének többszöri felhívás ellenére sem tett eleget.

A felszámoló fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú végzés helybenhagyását kérte. Azzal érvelt, hogy a hitelező által megjelölt fizetendő adó összegét nem fogadja el. Annak megítélése, hogy a hitelezőt milyen összegű adó illeti meg és az mikor esedékes jelen ügyben elbírálni nem lehet.

A fellebbezés annyiban alapos, hogy az elsőfokú bíróság az eljárás lényeges szabályait megsértve hozta meg határozatát, döntése így megalapozatlan, érdemi felülbírálatra alkalmatlan.

A hitelező kifogásában az adófizetési kötelezettség elmulasztása mellett a felszámoló több intézkedését sérelmezte. Ezzel szemben az elsőfokú bíróság határozatában csak az adófizetési kötelezettség elmulasztása körében előterjesztett kifogás tárgyában hozott határozatot.

A jelen eljárásra irányadó, a csődeljárásról, a felszámolási eljárásról és a végelszámolásról szóló, lényegesen az 1993. évi LXXXI. törvénnyel, valamint az 1997. évi XXVII. törvénnyel módosított 1991. évi XLIX. törvény (többször módosított Cstv.) 6.§. (2) bekezdése szerint azokra az eljárási kérdésekre, amelyeket e törvény külön nem szabályoz a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III.tv. (a továbbiakban: Pp.) rendelkezései – a polgári nemperes eljárás sajátosságaiból eredő eltérésekkel – megfelelően irányadóak. A Pp.213.§. (1) bekezdése szerint az ítéletben foglalt döntésnek ki kell terjedni a perben, illetőleg a 149.§. alapján egyesített perekben érvényesített valamennyi kereseti kérelemre.

Az elsőfokú bíróság lényeges eljárási szabályt sértett, amikor határozatában a hitelező által előterjesztett valamennyi kifogásról nem döntött, ezért a Győri Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését a Pp.252.§. (2) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot újabb határozat hozatalára utasította.

A megismételt eljárás során az elsőfokú bíróságnak a hitelező által 2002. május 9. napján valamennyi kifogás tárgyában döntenie kell.

Az elsőfokú bíróság által elbírált hitelezői kifogás tárgyában a Győri Ítéltábla a megismételt eljárásra az alábbi iránymutatást adja:

A hitelező által előadott és a felszámoló részéről egészen a fellebbezési ellenkérelem előterjesztéséig nem vitatott tényállítása szerint a kifogásban összezszerűen megjelölt

adó az adós gazdálkodó szervezet felszámolás alatt folytatott gazdasági tevékenységéből, a munkabérekkel összefüggő közterhekből, továbbá a vagyon értékesítésből keletkezett és a felszámoló által bevallott, de meg nem fizetett adótartozásból állt össze. A hitelező megállapításait jegyzőkönyvben pontosította, a felszámoló a jegyzőkönyv számszaki megállapításának helyességét nem vitatta, a felek között sem az egyes adónemek, sem az összegszerűség nem volt vitás, és az sem, hogy a hitelező követelése a többször módosított Cstv. 57.§. (2) bekezdése szerint felszámolási költségnek minősül.

Az Art.25.§. (1) bekezdése alapján az adót, a költségvetési támogatást

- a) az adózó: önadózással,
- b) az adóhatóság: bevallás alapján kivetéssel, kiszabással, adatszolgáltatás alapján adóhatósági adómegállapítás útján, illetőleg utólagos adómegállapítás keretében állapítja meg.

Az Art. 37.§-ának (1) bekezdése értelmében az adót e törvény mellékletében vagy a törvényben előírt időpontban (esedékesség) kell megfizetni. Csupán az adóhatóság által megállapított adót kell – ha a törvény eltérően nem rendelkezik – a határozat jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül megfizetni.

Jelen esetben azonban nincs szó adóhatósági adómegállapításról és közigazgatási jogviszonyról, hiszen az adótartozás a felszámoló által bevallott, de meg nem fizetett adótartozásokból tevődik össze, melyet – fedezet esetén – a Cstv.58.§. (1) bekezdése és 57.§. (1) bekezdés a/ és c/ pontja szerint a követelések esedékességekor kell kiegyenlíteni.

A Cstv.37.§. (2) bekezdésének rendelkezése szerint a felszámolás alatt keletkezett és felszámolási költségnek nem minősülő követelésekre nézve áll fenn bejelentési kötelezettség, így e rendelkezésből az következik, hogy a felszámolási költségnek minősülő, az adós saját bevallásán alapuló adótartozást az APEH hitelezőnek külön bejelentenie nem kell és a felszámolási költségnek minősülő adót annak esedékességekor – amennyiben a szükséges pénzügyi fedezet rendelkezésre áll – a felszámolónak be kell fizetni. (Legfelsőbb Bíróság Fpk.VI.32.460/2001/2. számú eseti döntése)

A Cstv.38.§. (3) bekezdése értelmében az adóhatóság követelését csak a felszámolási eljárásban érvényesítheti, hatósági jogkört a konkrét követelés tekintetében nem gyakorolhat. A felszámolási eljárásban az adóhatóságot ugyanazok a jogosultságok illetik meg, mint bármely más hitelezőt, hatósági jogosítványait nem, illetőleg az erre vonatkozó speciális rendelkezések alapján gyakorolhatja. (Pécsi Ítéltábla Fpkf.IV.30.297/2004/2. számú eseti döntése)

Téves jogi álláspontot foglalt el az elsőfokú bíróság, amikor a közigazgatási jogviszonyra figyelemmel az adó- és járulékfizetési kötelezettség elmulasztása miatt előterjesztett hitelezői kifogás tárgyában hatáskör hiányában nem hozott érdemi

határozatot. Ebben a körben egyébként a Pécsi Ítéltábla is az Fpkf.IV.30.297/2004/2. számú végzésében az elsőfokú bíróság által más ügyben, de hasonló tényállás mellett hozott határozatának felülbírlata során részletes jogi iránymutatást adott.